

Poročnina lista: --
 Celo leto . . . K 10.—
 Pol leta . . . 5.—
 Četrť leta . . . 250
 Mesečno . . . 1.—
 Dunaj Avstrije: ---
 Celo leto . . . 15.—
 Posamezne številke
 -- 10 vinarjev. --

STRAŽA

Inserati ali oznanila
 se računajo po 12 vin.
 od 6 redne petivrstice; pri
 večkratnih oznanilih velja
 -- popust. --
 „Straža“ izhaja v pon-
 deljek in petek popoldne.
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravljanje: Maribor
 Koroška ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure popoldne.

Rumunija napovedala Avstriji vojsko.

Sovražnosti se pričele včeraj ob 9. uri zvečer. — Italija napovedala Nemčiji vojsko. — Na ruskem, italijanskem, francoskem in turškem bojišču nič posebnega. — Pred Solunom napredujejo Bolgari.

Rumunija napovedala Avstriji vojsko.

Pred sklepom uredništva izvemo, da je včeraj dne 27. avgusta ob 9. uri zvečer Rumunija napovedala Avstriji vojsko.

Italija napovedala Nemčiji vojsko.

Berolin, dne 27. avgusta.

Kraljeva italijanska vlada je po posredovanju švicarske vlade naznanila cesarski nemški vladi, da se od 28. t. m. nahaja z Nemčijo v vojnem stanju.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 27. avgusta

Uradno se razglša:

Rusko bojišče.

Položaj nespremenjen. Nobenih posebnih dogodkov.

Italijansko bojišče.

Ponovni napadi na Cauroiol so bili odbiti, pri čemur so imeli Italijani občutne izgube. Isto ušodo so tudi imeli vsi drugi sovražni sunki proti fronti Fassanskih alp.

Na primorski in koroški fronti nobenih bistvenih dogodkov.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Dogodki na morju.

Dne 26. t. m. je napadel linijski poročnik Konjovič še z dvema drugima pomorskima letaloma v Jonskem morju skupino sovražnih stražnih parnikov ter potopil z bombami sovražni parnik. Letala so se kljub hudemu obstreljevanju stražnih parnikov nepoškodovana vrnila.

Mornariško poveljstvo.

Iz italijanskega poročila.

Najnovejše italijansko poročilo z dne 26. avgusta ne omenja nič posebnega. O goriškem bojišču le pravi, da je pri Gorici prisilil italijanski zrakoplovec po hudem boju sovražno letalo, da se je moralo blizu Ajzovice spustiti na tla.

Italija zaplenila avstrijsko poslaniško palačo.

Iz Rima se z dne 26. avgusta poroča, da je italijanska vlada dne 25. t. m. proglasila avstrijsko poslaniško palačo v Rimu, imenovano „Palazzo di Venezia“ za svojo last. Ministrstvo je dalo zastopniku avstrijskih interesov nalog, da mora do dne 31. oktobra vse arhive, dokumente in premične stvari, ki so last avstrijskega poslaništva pri Sv. Stolici, — spraviti kam drugam.

„Bremen“ v Ameriki.

Nemški podmorski trgovski čoln „Bremen“ je odplul iz nemškega pristanišča in pluje sedaj vsak dan na odprtem morju v smeri proti Baltimoru. Natorjen je z barvili.

Draginjski nemiri v Londonu.

Včeraj, dne 27. avgusta, se je v Hydeparku v Londonu vršila velika demonstracija strokovnih društev proti vladi radi vedno rastoče draginje. Tajnik splošne zveze strokovnih društev je izjavil zastopniku lista „Daily News“, da naj vlada tudi proti draginji nastopi s tako odurnimi sredstvi, kakor pri vojaških naborih.

Zunanja politika.

Razprave ogrskega državnega zbora v preteklem tednu so vzbudile po celi avstro-ogrski monarhiji veliko pozornost. Opozicionalni voditelji Andrassy, Apponyi in Rakovszky so odložili svoj mandat, da jih merodajni krogi informirajo o dogodkih v naši zunanji politiki in, v kolikor so v zvezi z zunanjo politiko, tudi o vojnih in notranjepolitičnih dogodkih. Svoj korak so utemeljevali s tem, da v vladnih krogih niso dobili pravočasnih in popolnih informacij, ali pa še le, ko se ni dalo na dogodku ničesar več spremeniti.

Vsakdo se sedaj seveda vpraša, o čem so hoteli dobiti ogrski opozicionalni voditelji pojasnila. Tega naravnost ne izvemo iz razprav, pač pa nas tem bolj zanima, kaj so opozicionalni voditelji v zbornici govorili.

Grof Apponyi je rekel, da se nasprotno naziranje opozicionalcev glede zunanje politike ne nanaša na naše zaveznike, osobito ne na Nemčijo. Zagrešilo se je baje velike napake (kajpada z madžarskega stališča, op. ur.), za katere je treba doognati odgovornost. Zunanjo politiko je treba kontrolirati.

Vsakemu se vsiljuje pri tem mnenje, da ogrska opozicija ni zadovoljna z modrim in previdnim postopanjem našega zunanjega ministrstva napram Rumuniji. V političnih krogih je znano, da ima za to dobro premišljeno politiko napram Rumuniji veliko zaslug grof Stürgkh. Za to pa je tudi umevno, da je zahteval Apponyi — avstrijski parlament, v čemur leži očitna ost proti Stürgkhovemu stališču glede parlamenta. Drugi so to ost nekoliko skrili — kajti zahtevali so le delegacije, v čemur je kajpada zadržana zahteva po avstrijskem parlamentu, kajti delegacije volijo sklicani in zborujoči parlamenti. Andrassy in Rakovszky sta zahtevala delegacije.

Grof Tisza se je nasproti očitkom Apponyja, Andrassyja in Rakovszkyja opravičeval s tem, da je za interese ogrske države storil vse mogoče, in to v trajnem, prisrčnem in nezrušljivem zavezništvu z zavezniki in v prvi vrsti z Nemčijo.

Polonyi je zahteval, da se objavi pogodba z Italijo in Rumunijo. Karolyi je vprašal o vojnih ciljih ter interpeliral tudi o armadnem povelju nadvojvode Friderika o določitvi novih mej monarhije. Na zadnje vprašanje je odgovoril grof Tisza, da se armadno povelje z dne 23. maja nanaša samo na ustvaritev vojaških predpogojev za eventualno popravo meje, vse drugo pa bodo odložili izključno politični krogi.

Grof Andrassy, Rakovszky, Hollo (Karolyjev pristaš) so grajali našo politiko proti Italiji. To je vendar čudno, kajti dosedaj je cel svet obsojal italijansko nepošteno politiko in sovražnik ter prijatelj sta bila v tem edina, da je najgrša stvar v celi svetovni vojski zahrbtni napad Italije na Avstrijo.

Ker se je Hollo hotel celo razkoračiti, da ogrski polki več krvavijo za monarhijo kakor avstrijski, ga je grof Tisza vendar zavrnil.

Politična pikanterija, o kateri pa imamo domoljubni Avstrijci svoje misli, je bila tudi Hollojeva interpelacija o vrhovnem armadnem vodstvu na ruskem bojišču in Tiszin odgovor.

Iz vsega tega se da previdno razbrati, s čim ogrska opozicija in z njo Tisza — kajti cel nastop se je vršil, kakor bi bilo dogovorjeno, mirno in dostojno — nista popolnoma zadovoljna.

Rumunija.

Dogodki pred vojno napovedjo.

Kralj se nepričakovano vrnil v Bukarešto.

Iz Bukarešte se dne 25. avgusta poroča, da se je kralj Ferdinand dne 21. avgusta nepričakovano vrnil s svojega poletnega bivališča v Sinaji, v Bukarešto. Domneva se, da se vršijo te dni v rumunski prestolnici odločujoča posvetovanja.

Kralj sprejel avstrijskega in nemškega poslanika.

Rumunski kralj je v torek, dne 22. avgusta, sprejel avstrijskega in nemškega poslanika in sicer najprej vsakega posebej in nato še oba skupaj. Pogovor med kraljem in poslanikoma je bil izvanredno dolg. Pogovorom, ki so se vršili, se pripisuje z ozirom na bodoče stališče Rumunije izvanredna važnost.

Kronski svet.

Bukarešta, 26. avg.

Uradni list „Independance Roumaine“ je objavil sledečo izjavo:

Laži in skrbi, ki so se zadnje dni pojavile od različnih strani, so izzvale pri kralju željo, da bi v posebnem posvetu slišal mnenje ne samo vlade in zastopnikov parlamenta, temveč tudi voditeljev raznih strank, bivših ministrskih predsednikov in bivših predsednikov rumunske zbornice. Namesto da bi se priznal temu posvetu značaj, ki ga je v sklicanju kralj želel, se trudijo posamezni listi, da bi iznova

pričeli z agitacijo in hujskanjem s tem, da očitljivo neopravičene komentarje in napačne podrobnosti. Kronski svet se bo vršil v nedeljo ob 3. uri popoldne v Cotroceni-palači. Udeležili se ga bodo bivši ministri predsedniki Carp, Majorescu in Rosetti, voditelji strank Marghiloman, Filipescu, Take Jonescu. bivši in sedanji predsedniki postavočajnih korporacij Pherekyde, Cantacuzene, Paschocani, Obenescio, in Robenescio, poslednji namesto v tujini se mudečega senatnega predsednika Vazilja Missi.

Značaj kronskega sveta.

List „Politique“ piše o značaju kronskega sveta: Kakor je razvidno, se vladna izjava trudi, da bi se stvari spravile v pravo luč in da bi se nova hujskanja že v kali zadušila. Časnikom bi naj kronski svet služil pred vsem za to, da bi se ustanovila gotova „atmosfera.“ Kronski svet ima pravzaprav samo značaj navadnih vprašanj, ki jih bo stavil kralj, kateri hoče pri tem vzeti na znanje nazore poklicanih osebnosti in različna mnenja, ki vladajo v deželi. To je pravi namen kronskega sveta. Vsaka druga razlaga ima samo namen, da ustvari razburjenje in nemire.

Pred Solunom.

Bolgari prodirajo na levem in desnem krilu. Maršal Mackensen hoče Sarraillove čete obkoliti. — Vojna napoved Rumunije Avstriji bo seveda uplivala tudi na položaj pred Solunom.

Bolgarska uradna poročila.

Sofija, 23. avgusta.

Na desnem krilu prodirajoče čete so dne 22. t. m. zasedle južno od Florine ležeče mesto Kostur (Kasturija). Popolnoma poražene srbske čete so se umaknile v smeri proti jugu. Čete, prodirajoče v smeri Florina—Banica—Rinčevo—jezero (Ostrovo, so dne 21. avgusta zasedle močno utrjeno sovražno postojanko na grebenu gore Malka-Nidže in so dne 22. avgusta napadle srbsko donavsko in vardarsko divizijo pri samostanu Sv. Spiridijona — višina 207 — Čeganska Planona. Vjetih je bilo 7 častnikov in 200 mož, v plenjenih 5 novih francoskih topov, 6 strojnih pušk, veliko pušk in 15 železniških vozov. Boj se nadaljuje. Pri Norenici je napadala srbska šumadijska divizija. Vsi napadi so bili odbiti. V Vardarski dolini artilerijski boji. Južno od jezera Dojran so napadale francoske čete. Napad je bil odbit. Na bojišču je obležalo 250 Francozov. Levi breg reke Strume smo očistili od sovražnika. Francozi so bili hudo poraženi. Pokopali smo 500 mrtvih Francozov. Zasedli smo kolodvor Augusta. Železniška proga Okčila—Buk—Drama—Augusta—Seres—Demirhisar se nahaja v naši oblasti.

Dne 25. avgusta.

Ofenziva našega desnega krila se nadaljuje. V okolici Moglenica-gorovja so močne srbske čete šumadijske divizije od 21. do 23. t. m., podpirane po sosednjih četah, 18krat zaporedoma napadle naše prednje postojanke v ozemlju Kukuruc—Kovil. Naše čete so vse napade z neomajeno odločnostjo odbile. Srbi so se nato umaknili v svoje prvotne postojanke. Srbske izgube so ogromne. Naše levo krilo se pomika proti obali Egejskega morja. Pri svojem prodiranju so trčile te čete na slabe angleške kavalerijske oddelke, ki so se umaknili proti Orfano-zalivu —zaho-

dno od Kavale). Naše čete jih zasledujejo. Dne 23. t. m. smo zavzeli greben Prnar-gorovja, vas Zdravik, višina 750 (10 km severno od mesta Orfano), goro Biglo (850 m visoko, 12 km severno od mesta Leftes), vas Dranovo (3 km zahodno od Sarišabana), višine severno od Kavale in celo ravnino pri Sarišabanu (vzhodno od Kavale). Poročilo francoskega generalnega štaba, da so francoske čete zasedle vas Palmiš, je krivo. Ta vas, ki leži na grškem ozemlju, je že od prej zasedena po Francozih.

Bolgari zasedli Kavalo?

Pariški „Temps“ poroča dne 24. avgusta iz Aten, da so se tri grške divizije vkrcale v Kavali na ladje in se odpeljale v Staro Grčijo. Grške utrdbe s topovi in strelivom vred so izročili Bolgarom.

Mesto Kavala leži ob Egejskem morju in šteje čez 20.000 prebivalcev.

V nasprotju s „Tempsovim“ poročilom pa poroča Reuter dne 25. avgusta iz Aten, da je nemška vlada dala zagotovilo, da ne bodo ne nemške, ne bolgarske čete vkorakale v mesta Drama, Kavala in Seres.

Jasno torej ni, ali so Bolgari res vkorakali v Kavalo ali ne.

Sarraillov položaj.

Švicarski list „Tagesanzeiger“ piše o ciljih ofenzive Bolgarov: Iz gibanja bolgarskih čet na ozemlju grške Makedonije je jasno razvidno, da je cilj bolgarskega prodiranja od treh strani proti Solunu, da Bolgarija obkoli Sarraillove čete in jim odvzame vsako zvezo na suhem. Ako se posreči Bolgarom poriniti Sarraillove čete v Solun, bi četverosporazumu ne preostajalo nič drugega, kakor storiti slično, kakor je storil pred Dardanelami, rešiti kar je mogoče in se vkrcati na ladje.

Pisana družba pred Solunom.

Četverosporazum je pred Solunom zbral posebno pisano družbo: Francoze, Angleže, Ruse, Srbe, Italijane, Albance in Portugalce. Kakor je razvidno iz poročil, ki prihajajo iz Soluna, med to pisano družbo ni popoldne zastopnosti. Srbi n. pr. dan za dnem ugovarjajo, ker se jih pošilja na najnevarnejša mesta: Angleži in Francozi pa se skrivajo le bolj v ozadju.

Albanija.

Italijansko prodiranje v Albaniji.

Italijanski listi pišejo: Italija je zbrala pri Valoni 6 divizij. Dovršene so že vse priprave za napad na sovražne postojanke. Italijanske čete, nahajajoče se pri Valoni v Albaniji, bodo prodirale istočasno s Sarraillovimi četami.

Rusko bojišče.

Na ruskem bojišču nič posebnega. Splošna pozornost se obrača na dogodke ob rumunski meji.

800.000 Rusov pred trdnjavo Kovel.

Iz Bukarešte se poroča, da je Rusija zbrala v okolici trdnjave Kovel 800.000 mož. Tem četam pove-ljuje general Ivanov, ki se je v pogovoru z dopisnikom nekega moskovskega lista izjavil, da namerava predreti nemško bojno črto za vsako ceno, ne meneč se za človeške žrtve, katere bo zahtevalo to veliko podvzetje.

Italijansko bojišče.

Dočim se vršijo na primorski fronti večinoma samo artilerijski boji, so Italijani napadali našo črto na Koroškem kakor tudi na Tirolskem. Posebnih dogodkov ni bilo. Najvažnejši dogodek je vojna napoved je vojna napoved Italije Nemčiji.

Naša straža pri Gorici.

Kritični dnevi, ki jih je ustvaril 6. avgust na Goriškem, so že davno za nami. Da ni za Goriško več nobene nevarnosti, to mora potrditi največji črnogled. Znani goriški general se je — v podobnem smislu kakor naš Borojevič — med drugim pred dnevi izrazil: „Ako smo vzdržali na postojankah pred Gorico deset dni, lahko vzdržimo tu še deset let!“ — Prebivalstvo na Goriškem je popolnoma mirno, samozavestno in upa na zmago. Zanimivo za položaj in razporejenost je, da se vrše stave, v koliko dneh bo Gorica trdno v naših rokah. To vemo, da Italijane čaka maščevanje za težko izdajalstvo, za Goriško in junaške Dalmatince.

Ako izvzamemo boje za komenski planoti v noči od ponedeljka na torek, je na bojišču mirno. Obe stranki izmenjujeta pozdrave iz težkih topov. V ponedeljek, dne 21. avgusta, nad Vipavsko dolino boji med našimi in sovražnimi letalci. Nekatere vesti pa pravijo, da so Lahi že pričeli izpraznjevati Gorico.

Kako je v Gorici.

„Corriere della Sera“ poroča, da leži Gorica tik za bojno črto in da torej ni govora o civilni mestni upravi. Res tudi ni, da bi bil bivši goriški advokat Cesciutti imenovan za goriškega župana. Gorica je samo dobra 2 km oddaljena od sedajne bojne črte.

S črno zastavo v Gorico.

„Novine“ pišejo: Zanimiv je bil prihod Italijanov v Gorico. Prve, ki so došli, so naši polovili ali postrelili. Nadporočnik Vitič se je s svojo četo vrlo postavil. Ko so naši odšli, so se približali Italijani. Eden na konju je nosil črno zastavo. Nasproti mu je prišlo 30 „neodrešenih“ deklet.

Francosko bojišče.

Bombe na London.

V noči od 24. na 25. avgusta je priplulo več nemških letal nad London in vrglo na mesto bombe, ki so zadele več vojaških naprav in obrambnih baterij. Zadetih je bilo tudi veliko ladij. Povsod je bilo opaziti zelo veliko učinkovanje obstreljevanja. Vsa nemška letala so se vrnila nepoškodovana.

LISTEK.

Vprašanje.

Jože Plot.

Že kot otrok je bil ubožec, nezadovoljen in naložen. Rač se je igral, povsod je hotel biti zraven, in vendar ga niso otroci nikdar pogrešali, vsaj ljubi bili ga niso. Nekoč smo gradili iz blata vodovod — Ivan sam je zezidal kanalec in utrdil ilovnate predore. Polegli smo krog izpeljane vodovoda in se smejali, da je tako lepo curljalo iz pipice. Ivan je molčal in tukaj izpeljavo. Ko smo šli zopet po ilo, je Ivan podrl vse nasipe.

„Zakaj si podrl?“ smo jezno kričali nad hudo delnikom.

„Ni zanič!“ je čemerno hotel razložiti. „To ni vodovod, To ni nič.“

„Kaj tebi mar!“ ga je zlasal tovariš in ga od-podil s kamenjem.

Zatožili so ga in doma je bil tepen. Ko smo potem popravljali zgradbo, se je vrnil Ivan z zardelim obrazom iz hiše in se skril za bližnji plot. Ni rekel besede in niti kamenčka ni vrgel na nas. Vedeli pa smo, da ni hudoben. Toda zakaj razdira?

Jako rad je imel igrače, nove igrače. Zelo vesel in hvaležen je bil za vsako darilo. Navadno se je potem skril kam za hlev in si podrobno ogledal igrače. Ni mu bilo za igranje. Največji užitek pa je imel, če je mogel razdreti dotični instrument ter ga

zopet zložiti in sestaviti iz koscev v celoto. Če se mu ni posrečilo, je bil žalosten in večkrat je jokal. Mafi se je jezila, da hoče njen otrok vse pokvariti in uničiti, zato je bil velikokrat kaznovan.

Hudoben ni bil, toliko smo ga poznali. Kadar so gnali na pašo, so se bili pastirji preskrbeli s cukrom. „Kraši se ne sme!“ je boječe rekel Ivan in ni jedel ponujane sladkosti.

Par dni za tem sem srečal Ivana za hlevom. „Ti!“ me je poklical in pokazal na žepe, ki so bili polni belih sladkornih kosov. „Jaz ga ne maram jesti, pa sem ga vseeno vzel. Nič ne vedo doma, sem ga ukradel. Je dober cukur? Ali veš, zakaj sem ga ukradel?“

Stisnil je roke v žep in zbežal v vežo. Doma so ga zasačili, ravno ko je poravnaval tatvino. Ivan je bil ves presrašen in ni znal povedati resnice o pravem času. Sploh se mu je godila mnogokrat krivica, a je rad molčal. V šoli je pa bil vedno — naj-prirednejši.

Izza tistih otroških dni ga nisem več videl. A zadnjič pa, ko sem šel v mraku po blatni, razdrapani ulici, se mi je to-le priménilo. Iz previdnosti, da bi se kolikor mogoče udobno umaknil mimogredočim pasantom, sem pregledal vedno po par glav pred seboj. Mlad, majhen človek je prihajal nasproti in silno napeto zrl vame.

„Kaj hoče?“ sem si mislil. Oni si je med tem menda zastavil isto vprašanje in me pozorno motril, ves razdražen in v zadržanju.

„Kaj me gledaš?“ sva se v neprijetnem razburjenju razjezila drug na drugim in skušala drug v drugem uganiti skrito namero.

„Jaz na levo, ti na desno!“ sem natanko pre-računal najini poti.

Ko sva se približala na korak, sem spoznal, da se je moj sklep križal z njegovim. Odstopil sem na desno, a v istem hipu je tudi on odskočil na desno. To nepreračunljivo nesporazumljenje! Sklenil sem obstati na mestu, da izvoli neznanec svojo pot. Ljudje so uporabili to priliko in prodirali mimo naju.

„Oprostite, oprostite!“ sva se čudila midva in se skušala zalotiti v sebičnih željah.

„Namenjeno!“ je zajeceljal nasprotnik s povešeni očmi in se vznemirjen izognil na levo.

„Kdo je ta človek?“ sem pomislil in se ga nisem mogel domisliti.

Čez pol ure sem ga zopet srečal na sprehođu. Strmel je v neki plakat, a sem razložil, da ne bere. Opazoval sem ga na skrivnem od strani.

„Ivan.“

Stopil sem k njemu in tudi on me je spoznal. A nisem si mogel razjasniti, kaj pomeni tisti zmedeni pogled, ko sva si pogledala v oči. Nehote sem si ga predstavljal kot nezadovoljnega, nadložnega otroka iz mladosti. Zdelo se mi je, da je še vedno pred menoj tisti revček, boječ in plašen, tisto radovedno, vprašujoče bitje, čakajoče odgovora, nezaupljivo in žalostno — samo čez mero se je postaral v svoji betežnosti. Ko sem mu segel v roko, sem občutil, da se mu je tresla, vsa suha in mrzla.

„Kaj je?“ je dejal presenečen in odmaknil oči.

„Ali me poznaš, prijatelj?“

„Veš, jaz sem aspirant, bogat aspirant, ki zelo malo zasluži“, se je predstavil.

„Kakšen aspirant?“

„Deutschland“ doma.

Kakor smo že v petkovi „Straži“ na kratko poročali, je P-čoln „Deutschland“ dne 22. avgusta srečno priplul pred pristanišče Bremen. Dne 24. t. m. je ladjica slovesno priplula v notranje bremensko pristanišče. Predsednik družbe, ki je lastnica ladjice „Deutschland“, Lohmann, se je peljal isti nasproti do višine Helgoland ter pozdravil tam kapitana in posadko, ki je bila zelo navdušena. Vsi so izjavili, da se dajo najeti za novo vožnjo. Lohmann je sprejel važno kurirsko pošto. Ladje so dobile mnogo tovara ter je tovor prekašal pričakovanje. Naravnost povzdigujoč pogled je bil, ko se je „Deutschland“ prikazala na obzorju. Krov je bil od vremena in morja močno poškodovan. Kapitan König je stal v stolpu ladje ter mirno in odločno poveljeval. Kljub velikemu trenutku se je zdelo, da mu ni nič drugega tako pri sreči, kakor da varno pripelje namičnemu narodu dragoceni tovor — 50.000 kg niklja in sirovega gumija ter zlata v vrednosti 2.000.000 frankov.

„Deutschland“ je 65 m dolga, 8,9 m široka ter se potopi lahko 4,5 m globoko. Nad vodo obsega 1900 ton. Olja je imela s seboj dosti za vožnjo v Ameriko in nazaj. Ladja je opremljena z Dieslovim motorjem za vožnjo nad vodo in z elektromotorjem za vožnjo pod vodo, nadalje ima dva periskopa, seveda tudi aparate za brezžično brzojavljanje in aparate za osveženja zraka pri daljših vožnjah pod vodo. Moštva je imela „Deutschland“ 29 mož, vsi iz trgovske mornarice.

Katero pot si je izbrala „Deutschland“ za povratek iz Amerike, je tajnost. Morda si je izbrala najdaljšo pot skozi zaliv La Manche, v tem slučaju je morala pluti 4200 morskih milj, ako si je pa izbrala najkrajšo in najnevarnejšo pot skozi zaliv, ki loči Škotsko in Orknejskih otokov, je morala pluti 3664 morskih milj. 32 angleških, francoskih in še celo japonskih vojnih ladij je prežalo na „Deutschland“, ko je zapustila ameriško pristanišče in jo zasledovalo na Atlantskem morju.

Na povratku je imela trgovska podmorska ladjica precej viharo morje. Ledenih gor ni srečavala. Ob angleški obali je imela srečo, da je bilo močno megleno, v Severnem morju pa je bilo slabo vreme. Vsemu temu je pripisovati, da se je „Deutschland“ na povratku zakasnila. Pod vodo je plula samo 100 milj.

Ladjica je priplula ob 11. uri v notranje bremensko pristanišče. Ob obrežju je stala tisočglava množica, ki je kljub hudemu nalivu pela navdušene pesmi. Igralo je več ordb. Celotno mesto je bilo v zastavi. Pri vožnji v notranje pristanišče je ladjico „Deutschland“ spremljalo večje število vojnih in trgovskih ladij. Kapitanu Königu, kakor tudi moštvi, je množica prirejela navdušene ovacije.

Politične vesti.

Ogrsko-hrvatski državni zbor. Dne 25. avgusta se je zopet vršila seja. Nadaljevala se je razprava o davkih. Poslanec Rakovsky graja postopanje večine napram opoziciji glede na njeno pogosto zahtevo, naj bi se vršila tajna seja. Ministrski predsednik grof Tisza izjavlja, da ni prijatelj tajnih sej, ko gre za razpravo zadev, tičečih se javnih interesov. Poslanec grof Andrassy izjavi, da je zadovoljen z izvajanjem ministrskega predsednika. Grof Tisza je nato izvajal, da bo od svoje strani glasoval za predlog glede tajne seje, če ga bodo vodje opozicije zopet vložili. Poslanec Rakovsky umakne nato svoj predlog. Nato se nadaljuje splošna razprava o davku na premoženja. Poslanec grof Julij Andrassy je izročil predsedniku predlog za sklicanje delegacij. Zbornica sprejme nato predlogo glede davka na premoženja v splošnem za podlago specialne razprave, odklonivši izpreminjevalni predlog poslanca grofa Morica Esterhazyja. Glasovanje o predlogu grofa Karolyja odpade, potem ko jih je grof Karoly umaknil z ozirom na izjavi, ki sta ju ob zaključku večerajšnje seje podala ministrski predsednik grof Tisza in poslanec grof Andrassy. Nato se iz knjige za predloge prečita predlog poslanca Štefana Rakovskega glede varstva cenzure proste objave v ogrskem državnem zboru izrečenih govorov v avstrijskih listih. Zbornica sklone, da se pripusti utemeljitev predloga. O času, kdaj naj se predlog utemeljuje, bo zbornica sklepala o priliki. Predsednik nato predlaga, da se z ozirom na to, da zboruje prihodnji teden magnatska zbornica, ter so člani vlade zaposleni z reševanjem drugih važnih zadev, prihodnja seja vrši 5. septembra ob 10. dopoldne. Predlog se sprejme in se seja zaključuje.

Tedenske novice.

Duhovniška vest. Č. g. Franc Jazbinšek, kaplan v Ribnici na Pohorju je vpoklican v vojaško službo in sicer kot učitelj na kadetnici na Dunaju.

Spremembe pri kapucinih. Škofja-Loka: P. Ladislav Hazemali gre za gvardjana in voditelja 3. reda v Celju. P. Erhard Pečar pa za gvardjana v Sv. Križu. — P. Karl Kemperle je postal zopet gvardjan v Luki. — V Loko pridejo: p. Metod Mišič za vikarja, p. Kamil Požar iz Lipnice za vodjo 3. reda, in p. Viktorin Fürst iz Murave. — Krško: P. Janez Ažbe je bil imenovan vikarjem istotam, p. Joahim Ferik pojde v Lipnico; v Krško pride p. Jožef Lapuh iz Celja. — Celje: P. Donat Zupančič bo rezidiriral kot provincijal v Celju, p. Rudolf, dosednji gvardjan, ostane v Celju. — Lipnica: P. Atanazij pojde za vikarja v Muravo; za gvardjana v Lipnico pride p. Hubert Madlener, dosedaj gvardjan v Irdningu. V Irdningu je imenovan gvardjanom p. Albert. — Celovec: P. Anselm je imenovan gvardjanom istotam.

„V civilnem poklicu kancelijski aspirant, služabnik službe, denarja in kruha. Moj uradni naslov je pravzaprav: Ivan Blatnik, neoženjeni čitarnik. A sicer sem aspirant na vse strani: aspirant vsakega dobrega in koristnega spoznanja, sploh v zasebnem življenju sem samo aspirant, ki se še ni mogel in utegnil z ničemer okoristiti.“

Ko je tako govoril z neznatnim glasom, brez duhovite samodopadljivosti, mi je s prstom pokazal na kapune, viseče krog izloženega okna.

„Vidiš, ljudje zelo radi ogledujejo take-le reči. Vsak večer zahajam v svoji revščini v to bogato ulico. Dame občudujejo kapune in gospodje se čudijo damam in kapunom. Sploh so ti tako lepo in očitno veseli ljudje videti zelo srečni. Kaj so storili, da se tako sladko, odkrito in nesebično smejejo? Kaj so že dopolnili v svojem življenju? Jaz bi se zelo rad tako prostočušno nasmejal. Ali veš ti za kako sredstvo?“

Korak se mu je opletal in ves naroden je bil v sredini okretnih promenerjev, ves pust in obupan v sredi žive ulice.

„Vidiš, kako sem neumen in okoknjen. Res — jaz ne spadam semkaj! In ta-le oguljena pelerina! Lahko te je sram takega tovariša — te je sram? Le povej, ali se me ne sramuješ? Po pravici povej, ne bom ti zameril — zakaj bi sploh zameril, jaz tebi?“

Za hip se je ustavil ter me ostro ošinil s pogledom, ki ga je nato zopet povesil, nemirno utripajoč z vekami, zardel v koščeno lice. Težko sem ga utolažil.

„V pisarni so rekli, da nimam nastopa. Zares.

nimam nastopa. Kako naj to naredim? Ali morem? Jaz se skoro bojim ljudi, ne, resnično, bojim se jih! Oh, ti ljudje s strogo risanimi, mirnimi obrazi! Kje so dobili tisto moč, da znajo tako mirno, samosvestno in tako izkušeno gledati? Ali so že toliko na svetu spoznali?“

Zelo tiho je govoril, a vsaka beseda je bila rečka, ko da jo je iztrgal iz sebe.

„A jaz — sam ne vem, kaj mi je. Nisem si še svest krivde, a se čutim ubogega kot grešnik. Sredi govora, sredi besede se jih vstrašim — tistih čudnih in sigurnih oči... Kaj je v teh ljudeh? — Vidiš, tam-le n. pr. stoji tak človek. Grozno!“

S prodirajočim pogledom je meril na gladkobritega podčastnika, ki se je razgledoval na voglu. Bil je očitno zelo spočit in hoteč prisoditi si važen izraz, je bil raztegnil obraz v brezizrazno grimaso.

„Kaj misli ta človek?“

„Nič važnega.“

„Nič? — In če nič ne misli, oziroma prav malo misli, kaj gleda tako neusmiljeno kot sodnik? — Kaj gleda vame?“

Zopet se mu je zmedel pogled in prestrašen se je okrenil.

„Kako se morejo ljudje tako zanesljivo skriti sami va-se? Kaj je v njih? In kaj me zdaj vsi pogledujejo, kakor bi me obsojali? Ali govorim neumnost? Obraz bi si zakril... In tudi ti me tako čudno gledaš. Ali me poznaš? Kdo sem? Povej, prosim...“

V vzhitu trenutka, v čigar ogromni napetosti so se mu oči še bolj poglabile in mrzlično zastrmele

P. Lambert ostane v Celoveu. — V Wolfsberg pride za gvardjana p. Zeno iz Schwanberga; na njegovo mesto pride p. Albin iz Hartberga. — Hartberg: P. Anaklet, dosednji gvardjan, je imenovan vikarjem istotam, p. Placid pa gvardjanom. — Iz Knittelfelda je prestavljen p. Dionizij v Schwanberg, p. Gracijan pa v Hartberg. — P. Odilo Mekinda pojde za lektorja v Irdning, p. Alfred Kobal v Wolfsberg, p. Avrel Serik v Celovec. — V Knittelfeld pride p. Tomas iz Gradca. Na njegovo mesto pa pride p. Irenej iz Schwanberga. V Muravi je postal gvardjan p. Henrik Putrih.

Pastirsko pismo škofov v Lombardiji. Pismo, ki so ga razposlali škofje gornje-italijanskih pokrajin, je značilno za ondotne razmere na in za fronto. Škofje opominjajo vernike, naj vstrajajo v molitvi in prosijo Boga, da bi dokončal dneve poizkušnje. Verni katoličani naj se vzdrže gledališnih predstav, plesov in lahkomiselnih sestankov, ko vendar v bližini na bojiščih smrt kosi, ko trpe in umirajo ranjenci v bolnišnicah, ko vdove in sirote tarnajo za padlimi. Zelo se pritožujejo škofje zaradi brezsrčne noše in modne obleke deklic, nevest in tudi mater onih vojakov, ki umirajo na fronti, ter zaradi naraščajoče nenravnosti. „Če se pomisli, kako se hudobna umetnost skušnjav, pokončanja in najhujšega fizičnega in npravnstvenega zapeljevanja drzno in pretkano razpreda v pogubo mladostnih in vojaštva, potem se je po pravici bati za usodo domovine! Vse to sem po brezsrčnih framasonskih listih ne le ne ovira, marveč še podpira...“ — Ob sklepu opominjajo škofje, naj verniki po zgledu sv. Očeta molijo za skorajšnji mir.

† Svetozar Hurban Vajansky. V Turčanskem Sv. Martinu je umrl dne 17. t. m. znameniti slovaški publicist in pisatelj Svetozar Hurban Vajansky. Rojen je bil leta 1847 v Hlbokih pri Senici na Ogrskem kot sin prvobornika in soustanovitelja nove slovaške literature evang. župnika dr. Josipa Hurbana. Dokončavši študije, je nekaj časa izvrševal odvetniški poklic, nato se pa popolnoma posvetil časnikarstvu in pisateljevanju. „Narodne Noviny“ je urejeval do smrti in ustanovil leposlovne „Slovenske Pohlede“, krog katerih je zbral slovaške pisateljske talente. Kot časnikar je moral veliko trpeti ter je bil večkrat v ječi. Leta 1903 se je udeležil slovanskega časnikarskega shoda v Plznu.

Pohvaljeni ogrski Slovenci. Kakor poročajo prekmurske „Novine“, je bil 48. pešpolk od vojaškega poveljstva pohvaljen radi svojega junaštva. Polk se je posebno odlikoval na italijanskem bojišču. Pri polku služi mnogo ogrskih Slovencev.

2579 odlikovanj v 26. domobranskem pešpolku. V junaškem 26. domobranskem pešpolku je bilo dosedaj zavsem 2579 odlikovanj in sicer je bilo odlikovanih 170 častnikov in 2409 mož. V to število še pa niso všteta številna odlikovanja ob priliki ofenzive na južnem Tirolskem.

S harmoniko v boj. Ko so prodirali oddelki celjskega 87. pešpolka neprestano proti sovražniku, in imeli vsled sovražnega ognja od vseh strani zelo težke izgube, je vzel pešec Franc Jevnišek harmoniko v roke, izročil svojo puško tovarišu ter se postavil na čelo prodirajočega oddelka. Čepico si je djal v žep in je začel igrati cesarsko pesem, neprestano prodirajoč proti sovražniku. Moštvo, ki mu je sledilo, je s pevanjem cesarske pesmi udrlo v sovražno postojanko in jo zavzelo. Za ta junaški čin je bil Jevnišek odlikovan z zlato hrabrostno kolajno. Slava slovenskemu junaku!

Brata se srečala v ruskem vjetništvu. Jurij Prosenc, postajni mojster v Neulengbachu, je prejel te dni dopisnico od svojega sina Karola, desetnisa v

vame, je bil videti še bolj ubog in reven in trpek in tih je bil njegov glas. Neprijetno in težko ga je bilo miriti.

„Bolan, morda sem bolan? Potem sem bolan že od rojstva. Ali ne hrepenim cel čas po zdravju? Kje je tisto zdravilo, da bi se pozdravil? Jaz rad živim — samo to moram odkriti, kaj nosite vi v svojih srcih... Saj ste ljudje in tudi jaz sem človek. Razložiti si moram, prepotrebno je za-me, za mojo dušo, in ozdravim, gotovo ozdravim...“

Skoro zajokal se je in plašno se je umikal mimogredočim. Sklenil sem, odpeljati ga iz množice v stransko ulico.

„Se pomniš tiste otroške dni? Moja mati so rekli, da vse uničim. Moj Bog! V pisarni pravijo, da nisem za rabo. Moja mati so rekli, da sem priden, celo zelo priden, a vendar da nisem za rabo. Moj Bog, kaj je to?“

Ko sva zavila v stransko ulico, sem srečal nekega znanca, Moral sem v bližnjo trgovino.

„Takoj pridem, Ivan.“

Ko sem se vrnil, ni bilo več Ivana na mestu. Izginil je med tem brez sledu.

Ubogi človek, ki mora dvomiti nad svojim poštenjem!

A ko sem brez namena šel skozi neko tesno ulico, sem ga nenadoma vnovič zagledal. Stal je zopet pred nekim zidom. Komaj je začel moje stopinje, je odhitel za ogrom v stran. Na zidu ni bilo nobene zanimivosti, kos od dežja razpranega lepaka in reklama: Ljubezen gre skozi želedec.

84. pošpolku in imetnika bronaste hrabrostne svetinje, v kateri mu naznanja, da je bil dne 8. junija vjet in da je na potu v Irbit (Uralsko pogorje), v Čeljabinstanu slučajno srečal svojega istotako vjetega brata, domobranskega kadeta, ki se je peljal proti Sibiriji. Gospod Jurij Prosenc je Slovenec iz Zagorja ob Savi. Ima štiri sinove pri vojakih; od katerih so bili trije v častniški šoli: Friso je asistenčni zdravnik, Jurij kadet, Jožef je še v častniški šoli, Karol je desetik.

„Unteroffiziers-Zeitung.“ Pod tem naslovom je začel izhajati na Dunaju v izlozbi L. W. Seidel & sin list za podčastnike v sedmih jezikih. „Njegova naloga naj bo“, pravi baron pl. Wojnovich v uvodu, „da nudi vojakom ob prostem času dobro zabavo, da jih naobrazji, jim razširja njihovo obzorje in jim nudi mighaje za poznejši poklic.“ Prva številka vsebuje par zanimivih člankov.

Enkratna podpora državnim umirovlencem in vdovam ter sirotam po državnih uslužbencih. Z ministrstvom naredbno od dne 9. februarja 1916 je vlada z ozirom na izredne razmere, povzročene po vojni, dovolila aktivnim državnim uslužbencem doklade k plačam za leto 1916. Sedaj je izdala enako odredbo glede umirovljenih državnih uslužbencev in vdov ter sirot po državnih uslužbencih. Za osebe, ki so brez sredstev, je določena enkratna pomoč za leto 1916. Za uradniške penzioniste so po višini njihove mirovine — do meje 3000 K — določeni zneski 156 K, oziroma 204 K, oziroma 252 K; za vdove po uradnih primerno višini penzije — do meje 2400 K — podpora 132 K, oziroma 168 K, oziroma 204 K. Umirovljene kategorije uslužbencev (poduradniški, sluge, moštvo finančne straže, orožništva, kazniški čuvaji) in pisarniški oficijanti in pomožni sluge z mirovino do 1500 K, kakor tudi vdove in sirote teh kategorij dobe pomoč 120 K, oziroma 72 K. — Pri provizoriranih delavcih in delavskih vdovah z oskrbnino 600 K, znašajo podpore 96 K, oziroma 60 kron. Slednjič so zakonskim sirotam izpod 14 let, uživajočim sirotinsko penzijo ali vzgojino, vseh gori navedenih uslužbenskih kategorij določene enotne podpore, ki se gibljejo med 96—36 K. Nameravana je pomoč tudi penzijskim strankam drugih uslužbenskih kategorij.

Novo dopisnice v vojne namene. Poštna uprava je izdala povodno 86. rojstnega dne našega cesarja nove jubilejne dopisnice, ki se dobe pri vsakem poštnem uradu. Ena dopisnica stane 15 v. Izkupček je namenjen za podporo vdov in sirot na bojišču padlih vojakov.

Fotografiranje železniških naprav prepovedano. Vrhovno armadno poveljstvo določa, da je prepovedano fotografirati železniške prečore in sploh vse železniške naprave. Zoper tozadevne prestopke so določene stroge kazni.

Gospodarske novice.

Ali to ni draženje. Vinogradnik iz Kamnice nam piše: V jeseni 1915 sem prodal svoje vino „od preše“ za 84 v liter, Vinski trgovec, ki mi je vino odkupil, pa prodaja sedaj istega po K 1.60 do 2 K liter. Ali to ni draženje? Če pa kmet svoje blago samo za vinar višje ceni, kot je določena „primerna“ cena, ga že „zašijejo“ za nekaj desetakov ali stotakov in mora še poleg tega „sedeti.“ Naj bi se sodni je pobrigale malo tudi za tiste, ki si na naš račun kopičijo stotisoče.

Cena medu. Občni zbor Slovenskega osrednjega čebelarkega društva v Ljubljani je dne 15. avgusta t. l. nastavljal ceno medu za 1 kilogram 5 kron. Ta cena je sedanjemu času primerna.

Prepoved prodaje zelenih koruznih strokov. Izšla je nova naredba poljedelskega ministrstva, ki določa, da je prepovedano prodajati nezrele in zelene koruzne stroke. Za tozadevne prestopke so določene denarne globe. Naredba stopi v veljavo dne 28. avgusta t. l.

Žveplanje sodov. Kletarski nadzornik g. Petrovan nam poroča, da se dobijo tablice za žveplanje sodov pri trgovcih Jurca in Švač v Ptuj in pri Hartingerju v Mariboru (Tegetthoffova cesta). Ker je zaloga zelo mala, naj se vinogradniki podvzajo z naročili.

Mesne karte v Nemčiji. Od 1. oktobra naprej bodo vpeljali v celi nemški državi takozvane mesne karte. Vsaka oseba bo dobila po eno mesno karto za štiri tedne. Na odraščeno osebo bo prišlo na teden 250 gramov mesa, otroci do 6. leta dobijo samo polovico mesne karte.

Razne novice.

Zena dala moža umoriti. „Novine“ poročajo: „Hozjan Jožef z Črensovec, šteri je vdelen med žandarjski bataljon v Szekesfehervari, nam piše sledečo grozovitost: V Marjas občini je proščenje bilo avg. 13ga že vudne so se bili „pobožni romarje“, zato so žandari pomoč iskali pri vojski. Lazar Jožef i jaz poslani v pomoč. Pri ednem grahi smo se z žandari zšli. V senci si dolosedemo. V kratkem tam mimo jočeta dve deklički, edna 6, druga 8 let

stara. Kda smo jih ve pitali zakaj jočete, sta odgovorila, ka ateka iščeta. Nocoj so prišli domo, njima euker prinesli, zdaj jih pa nega. Kje so pa spali pitamo. Ta, kje prle Rus. Včasih smo znali, ka se je tu nikaj zgodilo. Idemo ta. Pitamo za gospoda. Gospa odgovori, ka ga že dve leti čaka, da bi bar prišo že ednok. Nikaj je ne ovadila. Idemo zdaj k Rusi pa ga zvežemo. Te nam je ovačo, ka dnes, kda je stano, je prišla k njemu gospa ga nagačala, naj moža vmori. I te nesrečen je res vzeo sekiro, pa je spajočemi — glavo razklao. Mrtvo telo sta te v pivnici zakopala. Idemo v pivnico, damo je odkopati i 24 let star lepi, mladi mož, poročnik Albert Ladislav z razsekanov glavov pred nami leži. Komisija je prišla i vse preglednola. Na rašo preiskavo je pa ta zverina te nadale ovadila, ka je mož njej pisao, ka domo pride, a ona njemu i sdgovorila, naj neide, rajši zavitek pošle za njim. I to je tudi učinila. On je pa prle odišo, kak bi zavitek dobo. Nahitroma so zdaj brzojavili v Varšavo, kje je vojaško službo opravla mož, naj ta zavitek preglednejo. Brzojav je kešno prišo. Iz pogač poslanih sta jela sluga pokojnoga poročnika pa en drugi častnik. Oba sta vmrla. Jed je bila zastrupena (zagiftana). — Zaistino ženska zverina. Ali ve že dobi svojo zasluženo kazen.“

Redka starost. Tě dni je umrl v Bijelom Brdu na Hrvatskem kmet Rađe Trbič v visoki starosti 102 let. Bolezni ni pokojnik nikdar poznal in odnesel s seboj v grob tudi vse zobe.

Nenavadna toplota je bila nedavno v Grčiji. Toploter je kazal 45 stopinj Celzija v senci. Take vročine že ni bilo od leta 1853. Ljudje so hiteli na morskobrežje, da so se hladili v morski vodi. Po mestih so prebivali v kletih.

Dopisi.

Maribor. Glede razdeljevanja sladkorja še go di kmečkemu prebivalstvu velika krivica. Mnogi trgovci n. pr. dajo ljudem z dežele samo po pol kilograma sladkorja, dočim dobijo meščani po cele grude. Prosimo okrajno glavarstvo, da naroči trgovcem, naj bo glede prodaje blaga za vse enaka mera. Sicer pa imajo mestni ljudje več časa, da grejo večkrat po sladkor. Zakaj pa se trgovcem na deželi ne da več sladkorja? Oblast bi itak lahko preračunala na podlagi števila prebivalstva, koliko sladkorja se rabi v posameznih občinah. Do domačega trgovca imamo menda vendar mnogo bližje kakor v mesto. In ali ne bi smeli mali trgovci na deželi tudi kaj zaslužiti?

Maribor. V poštnem vozu brzovlaka Trst—Dunaj je dne 24. avgusta med postajama Hoče—Maribor začelo goreti. Eksplozivni je poštini zavoj, v katerem so bile razstrelilne snovi. Ko je brzovlak ob 3/3. uri popoldne privozil v Maribor, je že bil ves poštini voz v plamenu. Ko so goreči poštini voz odstranili na stranski tir, so začeli gasiti. Požar so sicer udušili, toda vsi poštini zavoji v dotičnem poštnem vozu so bili zelo poškodovani. Škoda je velika. Nezgodna ni zahtevala nobenih človeških žrtve.

Celje. Tudi v našem mestu se je pričelo s snemanjem cerkvenih zvonov. Najprvo so sneli dva zvonova na Marijini ali nemški cerkvi. Zvonove so razbili.

Celje. Za ravnatelja tukajšnje deželne meščanske šole je imenovan Karol Eberhardt, učitelj na deželni meščanski šoli v Voitsbergu.

Zadnje vesti.

Rumunska vojna napoved.

Rumunija je igrala v balkanski in sedanji vojski enako ulogo kakor Italija. Na polju hinavščine in zahrbtnosti sta si dobri sestrice, kakor sta tudi enakega romanskega plemena. Ni še pozabljeno, kako je v balkanski vojski mirno čakala v zasedi, dokler so krvavele balkanske države in kako je potem planila po Bolgariji, ko se ta ni mogla več braniti. S to zahrbtno politiko je odrezala Bolgariji lep kos rodovitnega ozemlja, na katerem stanujejo sami pristni Bolgari. Avstrija je desetletja negovala Rumunijo in pospeševala njen razvoj. Zdaj ko misli, da je Avstrija v nevarnosti, pa poplača ta z vojno napovedjo — 30. v svetovni vojski. Cel čas dveletne svetovne vojske se je hlinila nepristranost. Zdaj je pa nemudoma napovedala vojno ter pričela takoj istočasno z vojno napovedjo ob 9. uri zvečer dne 27. avgusta sovravnosti na meji. V balkanski vojski je marširala Rumunija v Bolgarijo, ne da bi se ji kdo ustavljal. Lahka je bila ta bojevitost! Izgub takrat niso imeli drugih kakor vsled bolezni svojih vojakov. Ob naši meji proti Rumuniji je gorovje naravna zapreka proti prodiranju, Bolgarija pa je v zadnjem času tudi pomnožila svoje stražne čete proti Rumuniji.

Italijanska vojna napoved Nemčiji.

Ta vojna napoved nas ni iznenadila. Nasprotno. Vsakega poštenega človeka je morala izzivati ta mačja hinavščina, s katero je plazila Italija v ozadju, ne da bi napovedala Nemčiji vojsko. S to hinavščino je mislila v danem slučaju skočiti na kak plen, ne da bi se ji bilo bati kake pasti od Nemčije. Zdaj je vrgla krinko raz obraz, toda ne prostovoljno, ampak prisiljena po Angliji. Angliji se je zaželelo po nemškem denarju, investiranem v Italiji. Zato je prisilila Italijo kakor prej Portugalsko, da je napovedala Nemčiji vojsko. Drugi vzrok pa je, da je bila Italija po Angliji in Franciji prisiljena, da je poslala 20.000 mož v Macedoniji proti Bolgarom in Nemcem. Končni vzrok pa je Rumunija, katero so s tem napotili do vojne napovedi. Rumunija je zahtevala, da se ji zasigura hrbet proti Bolgariji s tem, da se napade bolgarsko-nemška vojska v Macedoniji z vsemi mogočimi sredstvi.

Listnica uredništva.

G. Ant. Korunu, poddesetniku domačega pošpolka: Vaših pesnitev v listu ne moremo objavljati. Priglasite jih za zbirko „Iz strelskih jarokov“! — Loče: Brez podpisa. V koš! — Pohorski: Vaša stvar je tožljiva. Kompetentno je vojno sodišče — G. dr. C.: Hvala. Oglasite se še kaj!

Na Najvišje dovolilo Njegovega ces. in kralj. apostolskega Veličanstva

Izvanredna c. kr. državna loterija

za vojnooskrbovalne namene.

Ta loterija v denarju vsebuje 21.146 dobitkov v gotovini v skupnem znesku 625.000 kron.

Glavni dobitek znaša:

200.000 kron.

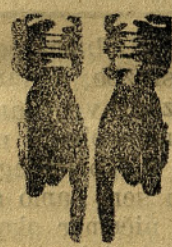
Žrebanje je javno in se vrši na Dunaju dne

5. oktobra 1916.

Cena srečke 4 krone.

Dobe se srečke v oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju, III., Vordere Zollamtsstrasse 5, v loterijskih kolekturah, v tobačnih trafikah, v davčnih, pošto-brzojavnih in železniških uradih, menjalnicah itd. Načrti za kupce srečk brezplačno. — Srečke se določajo poštne prosto.

C. kr. generalno ravnateljstvo za državne loterije (oddelek za dobrodelne loterije).

Naročajte in razširjajte „Stražo“!

